

РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. Н. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря Б. П. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от В. Н. ЙОРДАНОВА Административно наказателно дело № 20221110207939 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от АПК, във вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. П. Б. с ЕГН- ***** чрез адв.Т. Ч. със съдебен адрес /адрес/ срещу фактическо задържане на лицето в 04 РУ –СДВР на 05.05.2022 г.

В жалбата се сочи, че на 05.05.2022 г. жалб. Е. П. Б. е бил задържан в 04 РУ –СДВР без да му бъде връчена писмена заповед за задържане. Соци се също така, че Б. е подписал документи, чието съдържание не е могъл да разбере, доколкото страда от тежко психично заболяване. Акцентираща се на обстоятелството, че лицето не е извършило престъпление, не е било обявено за издирване, както и че е изпълнявало всички указания на полицейските органи, без да възпрепятства работата им, поради което задържането му е било незаконосъобразно. Доколкото липсва писмена заповед с посочени фактически основания за нейното издаване, не става ясно защо се е наложило задържането на лицето. Нещо повече, основанието за задържане не е било съобщено на лицето, за да може същото да се защити. Това прави задържането на лицето в нарушение на материалния закон и несъответствие с

целите на закона. По изложените съображения се иска отмяна на процесното задържане, както и присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от ЗА.

Ответникът по делото не изпраща процесуален представител. В постъпило по делото писмо рег.№ 228000-7175 от 17.06.2022 г. на 04 РУ – СДВР е посочено, че на 05.05.2022 г. жалб.Е. П. Б. не е задържан или настаняван в помещение на 04 РУ –СДВР.

Софийска районна прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Софийски районен съд, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от писмо рег.№ 228000-7175 от 17.06.2022 г. на 04 РУ –СДВР на 05.05.2022 г. жалб.Е. П. Б. не е бил задържан или настаняван в помещение на 04 РУ –СДВР.

На 18.05.2022 г. жалб.Б. е бил обявен за общодържавно издирване с мярка „принудително довеждане“. На 22.05.2022 г. Б. е бил задържан в 04 РУ –СДВР за срок до 24 часа по ЗМВР във връзка с досъдебно производство № 318/2022 г., по описа на същото управление, образувано за престъпление по чл.198, ал.1 от НК.

На 12.05.2022 г. е депозирана жалба до съда, въз основа на която е образувано настоящото производство, с която се иска задържането на лицето на 05.05.2022 г. в 04 РУ –СДВР да бъде отменено като незаконосъобразно.

Видно от приложените по делото материали – писма на 04 РУ –СДВР, ведно със заверени копия на книга за вписване на задържаните лица и книга за пропускателния режим в управлението за дата 05.05.2022 г. жалб.Б. не е бил задържан или настаняван в помещение на 04 РУ –СДВР на посочената дата. За него има данни, че на 18.05.2022 г. е бил обявен за общодържавно издирване с мярка „принудително довеждане“, както и че на 22.05.2022 г. е бил задържан в 04 РУ –СДВР за срок до 24 часа по ЗМВР във връзка с

досъдебно производство № 318/2022 г., по описа на същото управление. С писмо УРИ № 228000 -2105 от 03.02.2023 г. на 04 РУ –СДВР същите отново уведомяват съда, че след извършена проверка в масивите на районното управление е установено, че лицето Е. П. Б. не е било задържано на посочената дата 05.05.2022 г. в районното управление.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата на Е. П. Б. е процесуално допустима, доколкото се оспорва законността на задържане на лицето в поделение на МВР, пред районния съд по седалище на органа, за който се твърди, че е постановил задържането. Съгласно разпоредбата на чл.72, ал.4 от ЗМВР предмет на съдебен контрол е законосъобразността на ограничаването на правото на свободно придвижване на лицето, което ограничаване може да бъде извършено и без съответната заповед. Липсата на заповед по чл.74 от ЗМВР /както се твърди в жалбата/ не означава, че не е налице разпореждане за задържане на лицето. Поради това не може да се приеме, че обжалването на законността на задържане от полицейски орган се обуславя от наличието или липсата на акт по чл.74 от ЗМВР. /В този смисъл Определение № 14 от 05.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12/2022 г., 5-членен с-в, с докладчик съдията Добромир Андреев./

Разпоредбата на чл.72, ал.4 от ЗМВР предвижда, че задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа; съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда АПК пред съответния административен съд.

Според чл. 21, ал. 1 АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

В случая при твърдение в жалбата, че лицето е било задържано без

издаден нарочен акт по чл.74 от ЗМВР /без писмена заповед за задържане/ следва да бъде установено, че е било налице изразено с действие волеизявление на административен орган, с което непосредствено са били засегнати права и свободи или законни интереси на задържания гражданин. Това обстоятелство следва да бъде установено именно в съдебното производство пред районния съд, което е административно и за него са приложими правилата на АПК. Според [чл. 170, ал. 1 АПК](#) административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, а според [ал. 3 на чл. 170 от АПК](#) съдът е длъжен да укаже на страните разпределението на доказателствената тежест, както е направил с разпореждането си за насрочване на делото. Изрично съдът е указал на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания и възражения. Следва да се отбележи, че тежестта за доказване не е задължение да се представят доказателства, а е въпрос за последиците от недоказването. Съдът основава изводите си за правно и доказателствено релевантните факти върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, която носи доказателствена тежест относно тези факти, или от противната страна. В тази връзка, съобразно регламентацията в [чл. 153 и сл. ГПК](#), респ. [чл. 171, ал. 1](#) и [ал. 2 АПК](#), и административният орган, и оспорващият могат да представят доказателствата, с които разполагат за обосноваване на защитната си теза, стига те да са относими и допустими. (Тълкувателно решение № 3 от 29.03.2021 г. по тълк. д. № 1/2019 г., ОСС на ВАС I и II колегия).

По силата на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В настоящия случай в жалбата не се излагат каквито и да било обстоятелства, свързани с твърдяното фактическо задържане на лицето на посочената дата в 04 РУ - СДВР. Съдът не може да замени липсата на активност от страна на жалбоподателя при попълване на делото с доказателства. Аргумент в тази насока е разпоредбата на [чл. 170, ал. 3 АПК](#), която установява задължение за съда, да укаже на страните чия е тежестта на доказване. Това е направено още в разпореждането за насрочване на делото. Въпреки това по делото не са

посочени и не са представени никакви доказателства, които да установяват факти, които са различни от установените по делото, че жалб.Е. П. Б. не е бил задържан или настаняван по друг повод в помещение на 04 РУ –СДВР на 05.05.2022 г.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Е. П. Б. с ЕГН- ***** чрез адв.Т. Ч. срещу фактическо задържане на лицето в 04 РУ –СДВР на 05.05.2022 г. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, НО, 101 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. Б. с ЕГН- ***** чрез адв.Т. Ч. срещу фактическо задържане на лицето в 04 РУ –СДВР на 05.05.2022 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му до страните пред Административен съд София – град.

Съдия при Софийски районен съд: _____